

Довідка
про погодження проєкту рішення «Про перейменування
2-го провулку Толстого в місті Коростені без зміни нумерації будівель »

Проект рішення розроблено: юридичний відділ виконавчого комітету Коростенської міської ради

Виконавець: Камінська Тетяна Анатоліївна, начальник юридичного відділу виконавчого комітету Коростенської міської ради, кабінет №47 вулиця Грушевського, 22, місто Коростень, тел. 9-61-35.

Доповідає на сесії:керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Доповідає на засіданнях постійних комісій: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Запросити:

Розсилка: юридичний відділ виконавчого комітету, Заступник міського голови (Корнійчук В.О.), керуючий справами виконкому (Охрімчук А.В.), відділ архітектури, містобудування та земельних ресурсів.

ПОГОДЖЕНО із зауваженнями:

**Пояснювальна записка
до проєкту рішення Коростенської міської ради
«Про перейменування 2-го провулку Толстого
в місті Коростені без зміни нумерації будівель» (шістнадцята сесія VIII
скликання) від 04.08.2022р.**

Заслухавши інформацію робочої групи з підготовки перейменування вулиць та провулків у Коростенській міській територіальній громаді, взявши до уваги Протокол №5 від 25.07.2022р., відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», ст.ст. 1, 7, 8, 9 Закону України «Про географічні назви», Постанови Кабінету Міністрів України від 24.10.2012 року №989 «Про затвердження Порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», враховуючи рекомендації постійної комісії з питань законності, правопорядку, прав людини, розвитку громади, депутатської діяльності та етики 2-й провулок Толстого в м. Коростені вирішено перейменувати на провулок Івана Кочерги без зміни нумерації будівель.

Матеріальні чи інші витрати міського бюджету, щодо прийняття даного рішення складають виготовлення табличок на будинки по вулицям та провулкам.

Кочерга Іван Антонович, 24.09.(06.10.) 1881, Носівка, нині місто Чернігівської області – 29.12.1952, Київ) — український письменник-драматург, з родини залізничного службовця. У 1891 р. родина оселяється на постійне проживання в Чернігові, де 1899 р. він закінчує гімназію. Відтак їде до Києва і вивчає право на юридичному факультеті. По закінченні університетських студій в 1903 р. повертається до Чернігова і стає на службу чиновником у контрольній палаті. З 1904 виступає з театральними рецензіями на сторінках чернігівських газет. 1910 р. пише першу п'єсу (російською мовою) *«Пісня в келиху»* (вперше поставлена в Харківському Народному театрі лише 1926 р. в перекладі Павла Тичини під назвою *«Легенда про пісню»*, п'єса успіху не мала). Нова п'єса — *«Дівчина з мишкою»* (рос. мовою, 1913) мала помітний, хоч і скандальний успіх. 1914 р. І. Кочерга переїхав у Житомир. П'єси російською мовою *«Вигнанець Вагнер»* (1921), *«Зубний біль сатани»* (1922) та *«Викуп (Весільна поїздка Марусі)»* (1924) завершують певний етап драматургічного розвитку письменника. В цей період творчого життя письменник починає писати українською мовою. 1925 р. він завершує роботу над п'єсою *«Фея гіркового мигдалю»*. 1927 р. — пише нову п'єсу *«Алмазне жорно»*. 1928 р. — кілька п'єс, безпосередньо пов'язаних тематикою і проблематикою з тогочасною дійсністю. В цей період І. Кочерга з посади ревізора житомирської робсельнспекції переходить працювати літредактором у міську газету *«Робітник»*, а згодом — у *«Радянську Волинь»*. Пише комедію *«Натура і культура»* (1928), драму-феєрію *«Марко в пеклі»* (1928), низку так

званих «кооперативних» п'єс, типових для 20-х років агіток, драматичну поему «Свіччине весілля» (1930; інша назва «Пісня про Свічку»), поставлену лише 1935 р. в Запоріжжі, водевіль «Ліза чекає погоди...» (виданий 1931 р.), п'єсу «Майстри часу» (інша назва «Годинникар і курка», 1933). 1934 р. І. Кочерга переїздить до Києва і поринає в активну громадську, критико-публіцистичну та творчу роботу. Продовжує художню розробку проблемних філософських питань, працює і над кіносценаріями, перекладами. З початку німецько-радянської війни евакуйований до Уфи, де редагує газету «Література і мистецтво» й працює в Інституті літератури АН УРСР. У роки Німецько-радянської війни побачили світ його п'єси «Чаша» (1942) і «Нічна тривога» (1943). Повернувшись 1944 до Києва, І. Кочерга пише романтичну драму «Ярослав Мудрий» (1944, друга редакція — 1946). В 1946 написаний твір «Досить простягти руку». В одноактівці «Зубний біль сатани» реалізований задум п'єси, який автор нотував ще в 1910-х роках. В 1948 написана драматична поема про Т. Г. Шевченка «Пророк» (1948).

При обговоренні на засіданні робочої групи пропозицію перейменування 2 - го провулку Толстого в м. Коростені на провулок Івана Кочерги підтримали 12 членів робочої групи із 12 присутніх.

Начальник юридичного відділу

Т.Камінська